

A bécsi “meglepetés”

2017. november 24-26.

Végül mi is eljutottunk Bécsbe. Azért ennek története van... ☺

Hogy is történt...

2017. November 24-én, egy hideg, de szép pénteki napon, ahogy letudtuk végre a hét ötödik tanítási napját is, és az aznapi órarendünk utolsó óráját, illetve a elfogyasztottuk a szokott ebédünket a szokott helyen, belevágtunk a mostanság tömbösített szervezett önismereti óránkba. Az órát tanárnő ezúttal az Agria moziba szervezte, és egy csuda szuper Magyar filmet néztünk, a Kincsem-et! Egy magyar romantikus lovas kalandfilm, amely „Kincsem”, a csodakanca életét és korát mutatta be. A film történetének egy teljesen eredeti sztorit találtak ki a minden versenyét megnyerő, legyőzhetetlen csodaló köré. Olyat, ami sikerrel próbálja meg feltámasztani a nézője nemzeti büszkeségét.

Véleményem szerint ez pont egy olyan film volt, amely mindenki számára teljesen élvezhető volt.

A film után és még annak hatása alatt Krisztián bá' az Agria Parknál vett fel minket 19:45-kor, majd megálltunk egy pár perc erejéig a Matyi kolinál, míg a holmijainkat, táskáinkat elrendeztük, bepakoltuk a buszba, valamint az osztály másik felét felvettük és irány Mosonmagyaróvár! A program szerint ugyanis egy kis éjjeli utazás, kissé későn érkezés fejében kaptunk egy csúcs szuper szállást és egy

kiadós alvási lehetőséget, amire már nagyon vágytunk mindannyian és így csudára kipihenten vághattunk neki a Bécsi kiruccanásnak másnap délelőtt!

Na de, kicsit előreszaladtam... szóval éjfél körüli érkezésünk senkinek nem okozott problémát, páran kicsit nyugősek voltak (nem jobban, mint bármikor máskor) viszont tanárnőéknek senkit sem kellett nagyon „altatni” így a kellemes szállás, kényelmes ágyak, apartmanos, zuhanyzós szobák, mindenkit kárpótoltak. Még a szállásadóknak sem jelentett semmiféle gondot, sem az érkezésünk, sem pedig a késői vacsi, mert még azt is kaptunk, hogy tele pocakkal tudjunk egy nagyon jól aludni!

No, a szombat reggelünk már jól indult, hiszen egyszer az 5 év alatt nem kellett korán kelniünk, ami igazán jól indította mindenkinek a napját, majd a svédasztalos reggeli után Bécs felé vettük az irányt.

13:00 körül érkezés Bécsbe, ahol Schönbrunn volt az első állomásunk. Kastélylátogatás volt a fő program, ami után kaptunk egy kis bókászási időt ott a kastélykertben, ahol nagyon sok “Schönbrunn”-os és “Sissi”-s szépséget és finomságot árultak. Bent is volt vásárlási lehetőség és - bár elég horror árak voltak – mindenki talált valami kis apróságot, amivel vásárfia gyanánt meg tudta lepni az otthoniakat. Illetve, itt készült egy szupi osztálykép háttérben a kastéllyal!

Másik fő programunk várnézés volt, amit szintén élvezett az osztály, ezután pedig végigsétáltunk a fő utcán, a Mariahilfer Strasse-n, ahol ugyan már eléggé fáradtak voltunk a sok gyaloglástól és nézelődéstől, de még mindig élveztük az ottlétet. Végül elértünk a Rathaushoz, ahol szintén hatalmas vásárban volt alkalmunk bókászni 1-2 órát, és ami a nap meglepetése volt, egy bögre forró csoki/tea – ki mit kért - mindenkinek ajándék bögrével, amit megtarhattunk! Az egész napos kinti jövés-menés végén igazán átmelegített mindenkit ez a kis meglepi! Végül Krisztián bácsi vezetésével újra Mosonmagyaróvár felé vettük az irányt, ahová 22 óra magasságában meg is érkeztünk, majd egy fincsi, kiadós meleg vacsora után mindenki ismét csudajót aludt.

Ugyancsak korán volt ébresztő, de ezt már nem annyira bántuk, mert a szupi hétvége ellenére jól elfáradtunk és már mindenki nagyon várta a hazaérést is, illetve mindenkire várt a nem kevés tanulnivaló. Szóval fél 8 magasságában sikerült magunkhoz térnünk, fél 9-kor ismét bőséges reggeli után startoltunk vissza Egerbe és a Matyi koliba!

Ebéd idő környékén értünk vissza, amikor pont annyi időnk volt, hogy lepakoltunk és már mentünk is ebédelni, a szokásos pozsonyi menzánkra.

Ebéd után ejtőzhettünk egy fél órát, de természetesen a vasárnap délutánunk sem telt el hasznos program nélkül, így tömbösített önismeret órákkal foglaltak le minket tanár úrék. A Harsányi tanár úr csoportja a Pozsonyin a Lavina című filmet nézte, a másik csoport pedig Nemcsik tanárúr közreműködésével matek tudását gyarapította.

Végül a napot, illetve a hétvégét egy kiadós, laktató rendelős vacsival zártuk. Tele élménnyel kerültünk ágyba és természetesen – a kellemes fáradtságunknak köszönhetően - aznap este senkit nem kellett altatni.